

Bilag 3.

DANMARKS SPAREKASSEFORENING

Den 9. oktober 1973.

På baggrund af den aktuelle økonomiske situation står det klart, at der er behov for en yderligere stramning af den økonomiske politik til begrænsning af den indenlandske efterspørgsel. Med det foreliggende lovforslag er det regeringens hensigt som led heri at åbne adgang til at gribe ind over for kreditgivningen til specielle formål og sektorer. Sparekasseforeningen ville have fundet det mere hensigtsmæssigt, at der før eventuel fremsættelse af et forslag til en vidtgående bemyndigelseslov var blevet gjort et forsøg på at etablere en frivillig aftale, der tilgodeså lovforslagets intentioner, mellem Danmarks Nationalbank og pengeinstitutterne.

Det kan ikke afvises, at det på kort sigt vil være muligt at opnå en efterspørgselsdæmpende effekt gennem en yderligere stramning af kreditpolitikken. Det bør imidlertid understreges, at sådanne indgreb hurtigt fortaber deres virkning, og at de ikke på længere sigt kan erstatte offentlige besparelser og andre finanspolitiske initiativer. Det er sparekasseforeningens opfattelse, at de strukturelle økonomiske problemer ikke lader sig løse gennem indgreb i kreditformidlingen, men alene ved, at der via den økonomiske politik skabes den fornødne balance i låneefterspørgslen fra de enkelte sektorer.

Selv på kort sigt må indgreb af den påtænkte art forventes at have en række

uheldige bivirkninger for såvel samfundet som den enkelte. Yderligere indgreb, der specielt retter sig mod det organiserede kreditmarked, vil uvægerligt stimulere låntagningen på det uorganiserede kreditmarked og dermed svække den tilsigtede effekt af de kreditpolitiske indgreb. Blicher indgrebene af længere varighed, vil en stadig større del af samfundets kreditgivning blive skubbet væk fra det organiserede marked, hvilket vil gøre allokeringen af samfundets kapital mindre effektiv.

Indgrebene vil ligeledes hæmme den forbrugergavnige omlægning i de senere år væk fra dyre køb på afbetaling hen imod rimelige finansieringsvilkår for forbrugeren i pengeinstitutterne. Loven vil dermed også få social slagside, da det ensidigt bliver lønmodtagerne, der rammes ved at blive henvist til det uorganiserede kreditmarked.

Indføres der indgreb af den i lovforslaget og motiverne anførte art, er sparekasseforeningen enig i, at der bør søges opnået en aftale mellem Danmarks Nationalbank og pengeinstitutterne. Kun derved kan de administrative vanskeligheder, der må forudses, nedbringes til et minimum. Erfaringerne fra de aftaler, der siden 1965 er blevet indgået mellem Nationalbanken og pengeinstitutterne, understreger det ønskelige i, at man også i denne situation drager fordel af et aftalesystems smidighed.

Venlig hilsen

O. Gyde Poulsen.
fg.

Henning Bech.